

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد محمد نسیم «اسیر»
بن - المان، اکتوبر ۱۹۹۷م

کابلِ تنها

کابل! ای کابل زیبا چونی؟
چونی ای برگ گل تازه وتر
چونی ای روضه ای از خلد برین
چونی ای رنگ سرور و مستی
چونی ای بارگه عز و وقار
چونی ای بال پری، پیکر تو
پُرسفا، خواجه صفایت چونست
ای فرورفته به رگ های وجود
سر کشیدند ترا همچو شراب
ارغوان زار تو فرحت افزا
شد مگر دره پغمان ویران؟
خون چکان است تمام بدنت
به سرا پنجه بیداد و ستم
دوستداران تو آواره شدند
ما همه بی تو سرا پا در سوز
عیش دیروز تو امروز کجاست
صوفی و محتسب و شیخ چه کرد
از هجوم مگسان همچو شکر

چونی ای راحت جانها چونی؟
پر نیان پوش و دلارا چونی؟
فرشی از عرش معلا چونی؟
چونی ای بزم تمنا چونی؟
افتخار همه دنیا چونی؟
ای پری پیکر یکتا چونی؟
چونی ای باغ مصفا چونی؟
چونی ای ساغر صهبا چونی؟
ای تو بشکسته چومینا چونی؟
لاله ات لؤلؤی لالا چونی؟
قرغه هم غرقه به سودا چونی؟
نه مُدارا، نه مُداوا چونی؟
مانده ای یکه و تنها چونی؟
در کف محنت اعدا چونی؟
راست گو، راست که بیما چونی؟
مانده در وحشت فردا چونی؟
همره طالب و ملا چونی؟
آب گردیده به دریا چونی؟

آتش انداخته در دامن تو دود تو رفته به بالا چونی؟
چونی با این همگی بیع و شرا چونی با فتنه و فتوا چونی؟
من درینجا به غم غربت «اسیر»
تو ندانم که در آنجا چونی؟